

NECDET ÖZKAZANCI
Taşradan Futbol Hikâyeleri

NECDET ÖZKAZANCI 10 Nisan 1956 günü Polatlı'da doğdu. İlk, ortaokul ve liseyi Polatlı'da okudu. 1978'de Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nden mezun oldu. Akademide öğrenciyken 1975-1977 yıllarında Polatlı'nın İlıca köyünde vekil öğretmenlik yaptı. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nda Kooperatifler Kontrolörü ve Genel Müdür Yardımcısı olarak çalıştı; 2006 yılında emekli oldu.

1993 yılında taşındığı Ankara'da oturuyor. Ama bir gün "ait olduğum yer" dediği Polatlı'ya dönmek, en büyük hayali. Çocukluğundan beri futbol tutkunu. Gençlerbirliği'nin, Ankaragücü'nün; Polatlıspor'un ve mahallesinin takımı Esentepespor'un; Polatlı'dayken izlemeye doyamadığı köy ve mahalle takımlarının hepsinin kalbinde çok özel bir yeri var.

2003 yılında Gençlerbirliği taraftar sitelerinden *Alkaralar*'da, Gençlerbirliği maçlarıyla ilgili anı-öykü tarzında yazılar yazmaya başladı. 2004'te bu yazıları *Yenilsen De Yensen De* adlı kendi olanaklarıyla yayımladığı bir kitapta toplayıp, okumak isteyen taraftar arkadaşlarına ve futbolseverlere hediye etti.

İletişim Yayınları 1898 • Futbol Kitapları 30

ISBN-13: 978-975-05-1225-4

© 2013 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2013, İstanbul

EDITÖR Tanıl Bora

DİZİ KAPAK TASARIMI Utku Lomlu

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI Adem Erkoçak

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Mert Tokur

BASKI ve *CILT* Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Çağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

NECDET ÖZKAZANCI

Taşradan Futbol Hikâyeleri

İÇİNDEKİLER

Sunuş Yerine:	
İki Eski Taraftarın Tribün Sohbeti.....	7
Paşa!.....	11
Köyden Esen Fırtına.....	17
Çok Özel Bir Maç!.....	27
Beş Yaş Taraftar Konuşmaları.....	39
Delikanlı Gibi... ..	47
ÇESEKA: Adı Yeter!.....	59
Sefa Taşkiran'ın Ardından... ..	75
İtiraf Ediyorum!.....	79
Kral Culyano'nun Veliahtı.....	91
Kartalgözlü Usta Tavşan Avcısına İmrenen Tavukkarası Hastasının Kullandığı Damperli Kum Kamyonuyla Maça Giden Futbol Takımı.....	127
Futbolun Peşinde... ..	159
Bir Zamanlar Polatlı'da.....	191

Sunuş Yerine: İki Eski Taraftarın Tribün Sohbeti

2006 yılının sonları... Hava ılık, güneşli... Ankara 19 Mayıs Stadyumunun çim sahası futbol oynamaya elverişli... Ankaragücü ve rakip takımın futbolcuları sahaya çıkmış, ısınıyorlar. Stadda maç saatinin gelmesini bekleyen 4.000'e yakın seyirci var. Hoparlörlerden kimsenin dinlemediği garip bir yabancı müzik yayını yapılıyor. Bir de ara sıra Ankaragücü şarkısı çalınıyor. Sanırım Kenan Doğulu söylüyor ya da sesi ona benziyor. İki taraftar eski güzel günlerden konuşuyorlar:

– Ali Osman vardı, gol kralı... Anımsıyor musun?

– Evet. Anımsamaz mıyım? Ondan sonracığımıza Köksal, Erman, Melih, Selçuk, Zafer, İsmail, Adnan, Coşkun, Sakıp vardı. Konyalı Mehmet, Tatar Metin, Kaleci Baskın ve Aydın... Fenerbahçe'yi İstanbul'da sekiz kişi ile yenen bir takım vardı.

– Ben lisede öğrenciyken arkadaşlarla teneffüste radyodan dinlemiştik bu maçı.

– Ne maçı ama! Maçın sonlarında Köksal, Fener'in defansını peşine takıp topu yetmiş metre sürdükten sonra kaleci Datcu'yu da çalmlayarak atmıştı golü.

– Gerçekten müthişti!

– Evet. Unutulmaz...

– Sonra Polatlılı Kâzım, Kel Mustafa, Kaptan Adil ve diğerleri vardı.

– Adil, Hikmet, Fuat, İhsan, Haluk, Taner, Cüneyt, Nazmi, İrfan, Mehmet, Sadık...

– Taraftarların nefes almaksızın bir defada ezbere saydığı, 2. Lig'deyken kupayı alan ve futbolcuları tel örgülerden taraftarların üzerine atlayan bir takım...

– Evet evet. Hele Kaptan Adil'in Bolu Şehir Stadı'nda, tel örgülere tırmanıp taraftarların üstüne atlaması...

– Ardından da diğerlerinin... Ne güzeldi!

– Sonra 1. Lig'de oynayan takımda izlediğimiz şu topçulara bir baksana: Iskender, Halil İbrahim, Alper, Hüsnü, Bilal, Arif, Durmuş, Hayrettin, Yücel... Vay vay vay!

– Stada girebilmek için sabah erkenden gelmek gerekirdi. Maça iki saat kala stad dolar; geç gelenler dışarıda kalırdı.

– Bazı maçlarda merdivenlerde bile yer kalmazdı.

– Polatlı'dan yılda birkaç maça gelebilmek için harçlıklarımızdan para biriktirirdik.

– Yaa! Öyle, öyle... Biz de lisede okurken Gecekondu'ya girdik. Paramız ancak ona yeterdi.

– Maraton'da koltuk yoktu; boydan boya tahta sıralar vardı. Sıkışır otururduk.

– Gecekondu ile Saatli'de tahta sıra da yoktu. Tamamen betondu.

– Kapalı dışındaki tribünlerin üstü açıktı. Güneşten korunmak için kartondan sarı-lacivert şapkalar vardı.

– Ben bazen gazete kâğıdından da şapka yapardım. Çok güzel olurdu.

– Yağmurdan korunmak için de üstümüze elbise naylonu giyerdik.

– Bazıları maç saatine kadar tavla, kâğıt oynayarak, bazıları gazete okuyarak, bazıları da sohbet ederek vakit geçirirlerdi.

– Önce Amigo Sefa vardı; "HAYDİ BASTIR!" tezahüratını o çıkarmıştı. Sonra da Hüsnü tabii...

– Rakip takım futbolcularına sataşım onları kızdırmaya, morallerini bozmaya çalışırdık. Ama tadında bırakırdık tabii.

– "BÜYÜK KAPTAN TAKIMI BURAYA GETİR!" diyerek takımı tribünlere çağırırdık.

Polatlılı ve Emre'nin babası. Cebeci Stadı, 10 Ekim 2004 günü, ASAŞ-Orduspor maçı.

– Yaa, ne demezsin! Bu arada ne üçlü çekerdik ama öyle değil mi?

– Evet. Stad, alkış ve “ANKARA, ANKARA!” sesleriyle inlerdi.

– Bir de dört tribün sırayla “SARI-LACİVERT - EN BÜYÜK-ANKARA” çekerdi. Kapalı: SARI, Saatli: LACİVERT, Maraton: EN BÜYÜK, Gecekondu: ANKARA...

– Mehter marşına uyarlanmış güzel bir tribün şarkısı vardı; taraftarların pek sevdiği...

KALEMİZDE KAPTAN ADİL VAR.
GERİ DÖRTLÜ GEÇİLMEZ DUVAR.
ORTA SAHA, HEPSİ CANAVAR.
İLERİDE HALİL İBO VAR!

– Şimdi, “BİLMEM KİMİN KÖPEĞİNE... BİLMEM KİMİN KÖPEĞİNE... BİLMEM KİMİN KÖPEĞİNE... PSİKOPAT BAŞKENT YAZACAĞIZ!” diye söylüyorlar ama eskiden mehter marşı böyle söylenirdi Ankaragücü tribünlerinde, öyle değil mi?

– Evet, böyle söylenirdi. Tıklım tıklım dolu 19 Mayıs Stadi'nda, takımın sahaya çıkmasını bir ibadet sessizliğine bürünerek heyecan ve sabırsızlık içinde bekleyen taraftarlar, Kaptan Adil ve takım arkadaşlarının tünelden çıkıp orta sahaya doğru koşmaya başlamasıyla birlikte ellerindeki arjantin ve konfetileri sevinçle havaya saçarak müthiş bir yağmur oluşturur; yumruklarını havada sallayarak, gök gürültüsünü andıran bir sesle gırtlakları parçalanırcasına, koro halinde bıkmadan, defalarca tekrarlayarak bağırırlardı: “GURURLUYUZ, GÜÇLÜYÜZ, ANKARAGÜÇLÜYÜZ!”

– Takım sahaya böyle çıkardı. Ta Kızılay'dan duyulurdu staddaki tezahürat ve uğultu.

– Her şey bir başkaydı o zamanlar...

– Güzeldi ama öyle değil mi?

– Evet, çok güzeldi. Ama hepsi eskidendi.

– Öyle. Eskidendi tabii, çok eskiden...